

Overweging 2^e Pinksterdag 10 juni 2019 – Maria, Moeder van de Kerk.

Sinds 2001 staat in een kantorenwijk van Parijs de *Notre Dame de la Pentecôte*

- Onze lieve Vrouw van Pinksteren. Er wonen slechts twintigduizend mensen, er werken wel honderdvijftigduizend. Op de begane grond van de kerk bevindt zich een grote ontvangsthal, omdat deze kerkgemeenschap gastvrij wil zijn. Op de eerste verdieping ligt de eigenlijke kerkruimte, bedoeld voor gebed en vieringen. Men beschouwt deze ruimte als de bovenzaal uit het pinksterverhaal. De inrichting van de kerk staat helemaal in het teken van Pinksteren. In een grote glazen wand is een duif zichtbaar. En in een betonnen nis is een imposant beeld van Onze Lieve Vrouw van Pinksteren. Het beeld is drie meter hoog en gemaakt van gepolijst brons. Maria verbeeldt in Parijs, op een plek waar weinig ruimte voor God lijkt te zijn, een kerkgemeenschap die volhardend en eensgezind bij elkaar blijft komen om te bidden om de Geest. Vandaag op Tweede Pinksterdag draagt Maria de titel 'Moeder van de Kerk'. Maria staat niet los van de kerk. Ze is één van de vele gelovigen. Een bijzondere, een belangrijke gelovige. Dat wel. Maria heeft alles met de Geest te maken. Als jong meisje aanvaardt ze de uitdaging van de heilige Geest dat uit haar een zoon geboren zal worden. Het was de Geest die Maria tot een begenadigd mens maakte. Het was de Geest die haar aanzette tot de woorden: 'Mij geschiede naar uw woord'. Ze verheugd zich in alles wat God nog gaat doen. Het was Maria, de moeder van Jezus, die haar kind op schoot vertroetelde. Het was Maria die in de stress schoot toen ze haar kind kwijt raakte in Jeruzalem. En het was Maria die bij Kana Jezus vroeg om het feest te redden, en die de dienstknechten beval om Jezus te gehoorzamen. Het was de Geest die haar leidde naar Golgotha en vervolgens op Pinkstermorgen naar de bovenzaal in Jeruzalem. In de jaren waarin Jezus rondtrekt, mensen heelt en een goede boodschap uitzaait, staat zij naast Hem en blijft zij de moeder. Niet altijd begrijpend wat haar kind doet, maar ze staat er. Jaar in, jaar uit ... tot onder het kruis. Met een vasthoudende trouw en stille vastberadenheid, die moeders kunnen tekenen – ook al gaan hun kinderen nog zulke vreemde wegen. Dat zien we volledig in Maria. In de Eerste lezing hoorden we hoe de apostelen na hemelvaart terugkeerden naar de bovenzaal in Jeruzalem. Daar kwamen ze bijeen om te bidden, samen met de vrouwen, met Maria, de moeder van Jezus, en met zijn broeders. Daar op die Pinkstermorgen kwam de Geest over allen. Op die Pinksterdag in de bovenzaal in Jeruzalem is de Kerk geboren. Ik stel mij voor dat Maria daar op de achtergrond vooral met een moederlijke blik toekeek. Ik stel me voor dat Maria ook nu, als een liefdevolle moeder, naar ons kijkt. Ze ziet ons gelovigen bezig, vrouwen en mannen, priesters en bisschoppen. Soms schudt ze haar hoofd. Dan weer glimlacht ze. Of gloeit ze van trots om ons en soms huilt ze in stilte. Ze heeft ons allemaal in haar hart gesloten. Maria wist, zag ook hoeveel haar zoon van ons mensen houdt. Ze zag hoe haar Zoon bidt en de Vader vraagt om ons een Helper te geven. De Geest van waarheid. De Geest van God, die in ons opborrelt als wij elkaar verstaan, aanvoelen en elkaar vergeving schenken. Als wij open staan voor God en voor de onderdrukten. Maria, Moeder van de Kerk is een feest dat aansluit bij Pinksteren, want het viert het werk van de Geest. Ook de Kerk is in verwachting, ze gelooft en herkent dat God in haar werkt. In die tussentijd bidt, werkt ze en stelt ze zich dienstbaar op aan alles wat God nog gaat doen. En precies daarom lijkt ze op Maria. De Kerk is op de allereerste plaats een gemeenschap van alle gelovigen. De Kerk kun je nog het beste vergelijken met een gastvrij gezin. Een thuis met Maria als Moeder en wij allen, mannen en vrouwen, priesters en bisschoppen, arm of rijk zijn broers en zusters van elkaar. Een thuis waar je je veilig voelt. Wie tot Maria bidt, treedt binnen in een ruimte die zegt dat weerloosheid en kwetsbaarheid meer kracht in zich hebben dan stoerheid en macht. Bij Maria, onze Moeder mogen wij onze nood en verlangens, hoop en vreugde voorleggen. Al wordt je niet altijd letterlijk of direct verhoord, toch gebeurt er in jou een mentaliteitsverandering die je de kracht geeft, de moed om zó kwetsbaar en weerloos in het leven te staan als een jong meisje met haar kind: nederig en fier.